

Slum: POZDNÍ PŘÍCHOD DOMŮ

Protože můj příběh je na těchto stránkách první, dovoluji mi, prosím, abych se nějak představil, abyste se v příběhu zorientovali. Jmenuji se Lukáš, je mi 16 let a studuji na gymnáziu. Výsledky mám docela dobré, ale také se občas nedaří, což se samozřejmě pak znatelně podepíše na mé zadnici. Můj táta se řídí heslem škoda rány, která padne vedle a od používání tělesných trestů ho ani neodrazuje to, že jsem už docela velký kluk. Zkrátka proutek se musí ohýbat, dokud je mladý, a dokud mě táta živí, tak prostě musím poslouchat, a za neplnění svých povinností nést následky.

Lukáš alias Slum.

Byly zrovna prázdniny a já trávil volný čas u svého kamaráda Rádi. Naši tátové se spolu také znají a za poznámku stojí, že oba používají stejné výchovné metody, a panuje mezi nimi dohoda, že pokud třeba já něco vyvedu u Rádi, tak dostanu zkrátka od jeho táty, a naopak. A prostě jsem se tam tak trochu zdržel. Když někam jdu, mám přesně naplánováno, jak tam dlouho budu, a dokdy se musím vrátit, což jsem o 2 hodiny překročil, takže když jsem si náhle vzpomněl, bylo už 11 hodin večer.

S těžkostí jsem se ubíral ulicemi směru našeho domu, kde mě po odemknutí klíčů uvítal táta. „Mladý pán neví, kdy se má vrátit domů?! Řekl jsem snad do devíti a ono už je jedenáct!“ zahromoval táta.

Já, protože mi nic jiného nezbylo, jsem na jeho slova zareagoval sklopenou hlavou, a řekl jsem: „Omlouvám se, tati, zapomněl jsem si hlídat čas.“

„Omluva se přijímá, ale bohužel nestačí, teď musí přijít trest! To bys pak neměl ze mě žádný respekt a přerostl mi přes hlavu! Běž do svého pokoje a počkej tam na mě! Já se mezi tím rozhodnu, jak bude tvůj trest vypadat,“ nařídil mi otec.

Šel jsem tedy do svého pokoje, sednul si na židli a čekal. Trvalo to asi 30 minut, než táta přišel. Ta doba nebyla jenom únavná, ale i stresující, nicméně i to je součástí trestu. To čekání na výprask. Otevřely se dveře a přišel táta v ruce drže vařečku, rákosku a vojenský kožený řemen. Srdce mi vlezlo, až do krku. Tohle bude ale pořádný sekec mazec! No, není se čemu divit. Za drobné přestupky v podobě neuklizeného pokojíku, hraní počítačových her v době, kdy se mám učit jsem trestán pouze tím, že si mě přehne přes koleno a vysází mi tak 25

citelných, ale zvládnutelných, vařečkou, následujíc tak čtvrt hodinovým klečením, ale abych se flákal někde po nocích, tak na to je táta dost alergický.

„Dostaneš celkem 20 ran vařečkou, 10 rákoskou a zbývajících 30 tímto řemenem! Stáhni si kalhoty, stáhni si boxerky a přehni se mi přes koleno,“ přikázal táta.

Rozepnul jsem tedy zip na svých kalhotách a spolu s nimi si stáhnul i boxerky až ke kotníkům. Táta si mezi tím sednul na židli a ukázal mi na levé koleno, přes které se mám ohnout. Poslechl jsem a držel se rukama koberce. Táta mě nejprve rukou pohladil po mém zadku a řekl, že je nějaká bílá, a že asi proto se mu začínám zase utrhávat ze řetězu, ale jak bude zase pořádně rudá, tak budu alespoň na chvíli opět sekat dobrotu.

Rozmáchnul se a přetáhl mě vařečkou po pravé půlce zadku. „Auuuuu!“, vykřiknul jsem, ale ruce držel pevně u koberce. Jednou, když mi bylo 12, a táta mě řezal vařečkou, jsem si tam dal ruku, za což mi pak přidal dvojnásobek trestu, což už si opravdu nechci zopakovat. Táta má v rukou sílu a rány byly dost citelné, kroutil jsem se, jak mohl, ale jeho pravá noha si mě přidržovala v příslušné poloze, a tak mi nezbylo, než jenom počítat do 20 a připravovat se na nadcházející citelnější výprask rákoskou a řemenem.

Po 20 ranách mě táta nechal odpočinout a trochu mě po mém bolavém zadku znovu pohladil. „Hmm, zadek se nám začíná pomalu červenat, myslím si, že po rákosce a řemenu budeš už zase hodný kluk, vid' synku?“ Já jsem přikývl. Chtěl jsem, aby měl táta pocit, že na mě jeho výchova platí, aby mi nechtěl zase přidat. „Tak teď přijde na řadu rákoska. Připrav se,“ zahromoval nad mým tělem otec.

Rány rákoskou byly ještě mnohem horší. Každá mě bolela jako když vás po příslušné partaji někdo na vteřinu poleje vařící vodou. Po vařečce vám většinou zůstane „jenom“ červený a pálicí zadek, který se do druhého, třetího dne pomalu zahojí, ale po rákosce a řemenu často zůstávají dlouhodobá jelita, kterými se akorát můžete pochlubit klukům na těláku. No nejsem jediný. Vždycky poznáme, kdo zrovna dostal.

Po rákosce mi táta nařídil vstát a přehnout se přes sedadlo židle. Zbývalo mi posledních 30 ran řemenem. Tato část výprasku byla nejhorší. „Áuuu, áuuuuu, tati, prosím, už doooooost!“, žadonil jsem, ale naprosto zbytečně. Po 15 ranách jsem to nevydržel, stoupl si a chytl se za své rozpálené pŕlky. Táta mi naštěstí nepřidal, řekl si asi, že by to na mě už bylo hodně moc. Postavil si levou nohu na židli, chytl mě zezadu za krk a přehnul si mě přes ní a výprask pokračoval dál. Ke konci už jsem vyloženě brečel, zmítal se a sliboval, že už budu opravdu hodný, a že si budu dávat pozor. Konec výprasku otec okomentoval slovy: „No tak, alespoň měsíc ti to vydrží. Tak, teď si mazej kleknout tamhle do kouta!“ Klečel jsem v koutě hodně dlouho. Táta mě asi přeci jenom nějak chtěl potrestat za to, jak jsem během výprasku nadržel polohu. Musel jsem klečet směrem ke zdi a koukat se jenom tam. Běda, abych si během klečení začal rukama hladit bolavý zadek, či se otočil na druhou stranu. Klečení v koutě zároveň sloužilo k tomu, abych se trochu uklidnil. Po 45 minutách bolavého a nepříjemného klečení mě táta řekl, ať vstanu, natáhnu si kalhoty a jdu k němu.

Přišel jsem k otci. Podali jsme si spolu ruce a on mi řekl: „Tak jsme zase kamarádi. Doufám, že se z toho poučíš a budeš si hlídat čas, do kdy máš být doma!“

„Slibuji, tati, už se to nestane,“ odpověděl jsem. „To moc rád slyším. Jestli se to tedy bude opakovat, dostaneš ještě víc,“ připomněl mi otec. Pak mě objal a řekl, že jednou budu rád za to, že ze mě vychoval slušného a poctivého člověka.

Po výprasku jsem si šel už jenom vyčistit zuby a na kutě, protože už bylo hodně po půlnoci. V koupelně jsem si stihnul zkontrolovat svůj zbitý zadek. Byl úplně fialový se znatelnými šmouhami od rákosky. Na tom se mi ale minimálně týden bude blbě sedět, pomyslel jsem si.

www.spankboy.cz